

Андрэй АЛЕКСАНДРОВІЧ

ЗА ВЯЛІКУЮ ЛІТАРАТУРУ ЗМІШВАВІЗМУ

Прыкладзі вуха да зямлі і ты пачуеш, як плача залітая
потам мужыччым зямля, як раздзіраючы сэрца разносіцца стогні
нявольнікаў пана з халодных скляпенняў палацу.

Гэтак пачынаецца амаль кожнае народнае паданне мінулых
векі.

Бывала не адзін вандроўнік-бунтар, аддаўшы сілу мала-
досці свайму ўладару-пану, - расказваў маладому пакаленню
пра горкую долю краіны, абуджаў нянавіць да "белае косткі"
і клікаў змагацца аддана, упарта, без літасці.

Таў было пад сцягам "единой неделимой", славутай турні
народаў.

А сёння - наша краіна заваёўвае вышыні сацыялізму. І
гордыя стройным ростам рыштаванняў. Змяняецца рух гісторыі.
Змяняецца твар зямлі. Мы ў творчым уздыме. Непісьменны -
сын рабочае клясы - ганьба наг. І абавязковым парадку
ліквідуем няпісьменнасць тысяч - спадчыну царскага панавання.

А там...

Сёння - мы чуем голас болі і нянавіці, голас братоў,
стрыножаных іржавым дротам годаду, катаванняў, няволі, тэрору.

Сёння - чырвоныя хустачкі турэмных вакон зліваюцца ў
адно вялікае зарыва, зарыва надыходзячай прадвесні вызвалення.

Сёння - панская Польшча апляла сябе жалезнымі кратамі,
як павуціннем.

Росквіт польскай пралетарскай літаратуры магчымы толькі ва ўмовах дыктарутры пралетарыяту.

Таму зразумелым становіцца, чаму з'езд песняроў польскага пралетарыята збіраецца ў Савецкай краіне — бацькаўшчыне ўсіх працоўных.

Пралетарская літаратура СССР — узыходзіць на ўсё вышэйшыя ступені свайго развіцця, стаўшы ўжо ідэйна вядучай сілай усёй літаратуры Саюзу.

Рост пралетарскай літаратуры СССР, паспяхова барацьба за гегемонію, узмацненне саюзніцкіх атрадаў пралетарскага літаратурнага руху, — забяспечана дзякуючы выяўленню і выкрыццю буржуазных тэорый і плыняў у літаратуразнаўстве (Троцкі, Варонскі, Пераверзеў, літфронтаўшчына, а ў БССР — контррэвалюцыйная нацдэмаўшчына).

У гэтым вялікім паходзе барацьбы за гегемонію пралетарскай літаратуры, актыўна біліся ўсе нацыянальныя пралетарскія атрады літаратур народаў СССР.

На прыкладзе Савецкай Беларусі мы ярка бачым, як спробы нацдэмаў скіраваць нацыянальна-культурнае будаўніцтва на буржуазны шлях, спробы падмяніць ідэалогію пралетарыяту — ідэалогіяй заняпаду, буржуазіі — пралетарскія пісьменнікі беларускія, польскія, яўрэйскія, адзіным ваяўнічым атрадам нанеслі сакрушальны ўдар кучцы наймітаў польскага імперыялізму.

Толькі ў савецкай краіне, дзякуючы правільнаму вырашэнню камуністычнай партыяй нацыянальнага пытання, квітнее

інтэрнацыянальнае адзінства працоўных і забяспечан росквіт культур нацыянальных па форме і сацыялістычных па змесце.

На з'ездзе польскіх пралетарскіх пісьменнікаў поўным голасам павінен рапартаваць атрад польскіх пралетарскіх пісьменнікаў БелАПП"у аб сваіх ідэйных і творчых дасягненнях у барацьбе за вялікую літаратуру бальшавізму.

З'езд польскіх пралетарскіх пісьменнікаў — чарговае вялікае дасягненне пралетарскага літаратурнага руху Савецкага Саюзу.

Наша чарговая баявая задача — пашырыць працу па закліку рабочых-ударнікаў ў літаратуру, замацоўваць яго і гэтым самым хутчэй ліквідаваць адставанне пралетарскай літаратуры ад разгорнутых тэмпаў сацыялістычнага будаўніцтва.

Рост пралетарскай літаратуры Саюзу ўзмацняе зброю ў руках камуністычнай партыі. А забывацца нельга ні на хвіліну, што імперыялісты рыхтуюць напад на Савецкі Саюз. Упартай працай з'езд павінен вырашыць усе задачы, што стаяць перад пралетарскай літаратурай на новым этапе сацыялістычнай рэвалюцыі. Арганічная сувязь пралетарскай літаратуры з ходам сацыялістычнага будаўніцтва яшчэ больш узмацніць абароназдольнасць нашай краіны.

Шчыра і гарача вітаючы з'езд, беларускія пралетарскія пісьменнікі абавязаны прымаць актыўны ўдзел у рабоце з'езду і разам на вызначаных камуністычнай партыяй шляхох — змагацца за найхутчэйшае заваяванне гегемоніі пралетарскай дыктатуры, змагацца адзіным пралетарскім фронтам СССР — за вялікую літаратуру бальшавізму.